

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rudolfa Čirča a sudcov JUDr. Evy Sakálovej a JUDr. Lubora Šeba v exekučnej veci oprávnenej **Sociálnej poisťovne**, so sídlom v Bratislave, ul. 29. augusta č. 8, vo veci pobočky Poprad, so sídlom v Poprade, ul. 1. mája č. 4053/24, proti povinnému **V. D.**, bývajúcemu v H., zastúpenému JUDr. D. M., advokátom so sídlom v S., **o vymoženie 486 999 Sk s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Humenné pod sp.zn. 9 Er 35/2002, o dovolaní povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 3. mája 2007 sp.zn. 6 CoE 3/2007 rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 3. mája 2007 sp.zn. 6 CoE 3/2007 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove označeným uznesením odmietol odvolanie povinného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné z 20. marca 2006 č.k. 9 Er 35/2002-177 (správne 9 Er 35/2002-60), ktorým bol zamietnutý návrh povinného na zastavenie exekúcie. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho neprípustnosťou poukazujúc na ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého proti uzneseniu v exekučnom konaní odvolanie nie je prípustné, ak zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) nestanovuje inak.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu ako odvolacieho súdu podal dovolanie povinný. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože odvolanie proti uzneseniu súdu prvého stupňa bolo prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a § 239 O.s.p.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom – z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolateľ tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm.f/.

Podľa ustanovenia § 237 písm.f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu jeho neprípustnosti, ak záver súdu o tejto otázke nie je správny.

Podľa čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky súdy rozhodujú v senátoch, ak zákon neustanoví, že vo veci rozhoduje jediný sudca. Zákon ustanoví, kedy sa na rozhodovaní senátu zúčastňujú aj prísediaci sudcovia z radov občanov a v ktorých veciach môže rozhodnúť aj zamestnanec súdu poverený sudcom. Proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je prípustný opravný prostriedok, o ktorom rozhoduje vždy sudca.

Ústava Slovenskej republiky v citovanom čl. 142 ods. 2 umožňuje, aby zákon stanovil, o ktorých veciach nemusí rozhodnúť súd, ale môže o nich rozhodnúť zamestnanec súdu poverený sudcom. Zároveň však určuje, že proti rozhodnutiu zamestnanca súdu povereného sudcom je vždy prípustný opravný prostriedok. Z tohto pravidla neumožňuje žiadnu výnimku. Účelom tejto úpravy je zabezpečiť oprávneným osobám kvalifikované rozhodnutie o ich právnom postavení vydané nezávislým súdom.

V preskúmvanej veci je z obsahu spisu zrejmé, že uznesenie Okresného súdu Humenné z 20. marca 2006 č.k. 9 Er 35/2002-60 o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie, bolo vydané vyšším súdnym úradníkom. Prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu, teda rozhodnutiu zamestnanca súdu, vyplývala priamo z citovaného čl. 142 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Ak napriek tejto skutočnosti odvolací súd odvolanie povinného odmietol ako neprípustné, nerozhodol správne. Nesprávnym odmietnutím odvolania odňal odvolateľovi možnosť konať pred súdom, spočívajúcu v práve domáhať sa, aby rozhodnutie o jeho návrhu aspoň v jednej inštancii bolo posúdené nezávislým súdom.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1 veta za bodkočiarkou O.s.p. uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. mája 2008

JUDr. Rudolf Čirč, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia :